

ชื่อปัญหาพิเศษ “กิ๊ก” ปัญหาการขายบริการทางเพศ (แอบแฝง) : กรณีศึกษาจังหวัดระยอง
 ชื่อผู้เขียนปัญหาพิเศษ ณัฐวัฒน์ เอี่ยมสำอางค์
 สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (นโยบายสาธารณะ)
 ปีการศึกษา 2547

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “กิ๊ก” ปัญหาการขายบริการทางเพศ (แอบแฝง) : กรณีศึกษานักเรียนมัธยมปลายภาคจังหวัดระยองกำหนดระยะเวลา 4 เดือน คือตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2547 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือนักเรียนทั้งหมด 90 คนในเชิงคุณภาพ โดยวิธีการเก็บข้อมูลเบื้องต้นเป็นแบบสอบถาม และหลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้รับจากผู้ให้ข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์แล้วเลือกมา 8 ท่านมาสัมภาษณ์แบบในเชิงลึกอีกครั้ง และเพื่อให้ข้อมูลที่สัมภาษณ์ในเชิงลึกได้เป็นข้อมูลที่สมบูรณ์และชัดเจนผู้ศึกษาก็เข้าไปสังเกตการณ์ในสถานที่จริงที่ผู้ให้ข้อมูลได้แจ้งมาในการสัมภาษณ์ในเชิงลึกด้วย

ผลการศึกษาพบว่า “กิ๊ก” คือ เพื่อนรูปแบบหนึ่งที่จะคบกันแบบมีความลึกซึ้งหรือไม่ก็ตามแล้วแต่บุคคลจะพึงใจ รวมทั้งอาจจะมีเพศสัมพันธ์กันได้แต่ไม่มีสิทธิหวงห้าม “กิ๊ก” ก็เป็นเพียงถ้อยคำเรียกขานตามยุคตามสมัยถึงพฤติกรรมที่เคยเกิด เคยมีมาทุกยุคทุกสมัยตั้งแต่ดึกดำบรรพ์มาแล้ว “รักเพื่อเลือก” นั่นเอง แต่ “กิ๊ก” เป็นเรื่องของภาษาตามประสาวัยรุ่นทั่วไปเท่านั้นที่ใช้ศัพท์คำนี้แทน นักเรียนมัธยมปลายสาเหตุที่ต้องมี “กิ๊ก” ก็เพราะว่าถ้าใครยังไม่มีแฟนถือว่าเป็นตัวประหลาด เลยต้องมีแฟน เมื่อมีแฟนแล้วต้องมี “กิ๊ก” อีก เพราะว่ามันมองไปใคร ๆ ก็มีกันทุกคน เลยกลายเป็นแฟนที่ต้องมี “กิ๊ก” กัน สำหรับสถานะภาพ “กิ๊ก” ของแต่ละคนที่สอบถามได้ข้อมูลมาแต่ละคน ไม่มีปัญหาทางครอบครัวและมีความรู้เรื่องเพศศึกษาและกฎหมายกันเป็นอย่างดีแต่ไม่เคยการกฎหมายกันทุกคน แต่ละคนก็มี “กิ๊ก” ไว้ใช้งานหรือเป็นเพื่อนแก้เหงาหรือไม่ก็เป็นตัวสำรองเพื่อแฟนทิ้ง จะไม่ได้เจ็บเหมือนคนอื่นและที่สำคัญสามารถปรึกษาเรื่องเงินได้ในยามขาดแคลน จุดที่พบและเป็นปัญหาสังคมก็คือที่พบว่าสามารถมี “เพศสัมพันธ์กันได้” ซึ่งเป็น “พฤติกรรมที่เลียนแบบตามแฟชั่นที่เกิดขึ้นในนักเรียนระดับมหาวิทยาลัย” ทั้งยังแอบแฝงมีการขายบริการทางเพศ ซึ่งเป็นปัญหาสังคมที่กำลังเกิดและยังหาแนวทางแก้ไขและป้องกันอยู่แต่ปัจจุบันได้ขยายขอบเขตกว้างไม่จำกัดอยู่ที่นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยแล้วขยายไปถึงนักเรียนในระดับมัธยมปลายที่มีพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ควบคุมไว้แต่ก็ยังมีการไม่รักษากฎหมาย งานวิจัยเล่มนี้คงเป็นข้อมูลที่จะนำเสนอแนะรัฐบาล โดยเฉพาะกระทรวงวัฒนธรรม, กระทรวงศึกษาธิการ ยังไม่มีมาตรการหรือนโยบายที่จะแก้ไขอย่างจริงจัง ได้มีข้อมูลนำเสนอเพื่อประเทศไทยจะได้พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมของประเทศให้ดีขึ้นไปได้และการพัฒนาที่ยังรอคอยเยาวชนรุ่นปัจจุบันที่จะต้องเป็นกำลังหลักที่จะร่วมกันพัฒนาประเทศไทยให้ดีขึ้น